

VECKOBLADET

2015:31

151106

41:a årgången

Lördagsmusik

Helgeandskyrkan

7 november kl 17

Jubilatekören

Kristallnatten

Demonstration mot fascism och rasism

Stortorget i Lund måndagen den 9 november



Natten mellan 9-10/11 1938 mördades 400 tyska judar av nazister. 267 synagogor brändes ned och över 7 500 butiker vandaliserades.

Vi glömmer inte och förlåter inte - låt det inte hända igen.

Vi lever i ett Sverige där rasismen blir allt mer utspridd och normaliserad. Utifrån din etnicitet tilldelas du olika förutsättningar och möjligheter i din vardag. På bostadsmarknaden och arbetsmarknaden får du sämre förutsättningar och mindre makt över ditt liv.

Idag brinner flyktingboenden varje natt, regeringen sviker flyktingar med återinförandet av tillfälliga uppehållstillstånd samtidigt som murarna kring europa byggs allt högre och den rasistiska och fascistiska organiseringen på gatorna och i småstäderna gror.

Rasism och fascism får aldrig stå oemotsagd, när den normaliseras och befästs måste vi bygga motståndet starkare. Vi vet att det är vår uppgift att bekämpa rasismen överallt, oavsett var den tar sig i uttryck, oavsett om den står i en talarstol eller på ett torg. Det är viktigt att vi går ihop och demonstrerar för människors lika värde och mot rasismen som skiljer människor från människor.

Vi ses på stortorget 9/11 för att visa att antirasismen är starkare än dagens utveckling. *Tal från Ung Vänster och Vänsterns Studenförbund, och insamling till vita båtarna.*



Röda Kapellets julkonsert



Vi vill bara avslöja för er, i god tid, att årets upplaga av Röda Kapellets julkonsert i år äger rum fredagen den 18 december på sedvanlig plats (Magle konserthus) under sedvanliga former.

Årets program är en konsertversion av Mikael Wiehes musikal "Dåliga människor" (komplett med blåsare och sångare).

Dikt av Karin S

Jag
har sett ett program i TV
om branden i Göteborg 1998.
Kvällen det hände
var jag på Uppsala stadsteater
med en grupp som skulle skriva
en revy. I vår bubbla
kunde vi missat
tredje världskriget.

Förändringar i Lunds styrande koalition av Ulf N

Lunds kommunfullmäktige beslutar om budget i juni månad för det kommande året. Det innebär att vissa korrigeringar med tanke på ändade omständigheter måste göras i slutet av året. Onsdag i denna vecka hade kommunstyrelsen att ta ställning till vad den skulle föreslå kommunfullmäktige att besluta i form av korrigeringar. Populärt, men felaktigt, kallas detta fullmäktigeärende för "tilläggsbudget". Formellt heter det i år "Åtgärder för att få budget 2016 i balans" Oavsett hur en vill benämna det handlar det alltså inte om att det är en helt ny budget som ska beslutas.

Rubriken ovan är också rubriken på det gemensamma pressmeddelande som Socialdemokraterna, Miljöpartiet de gröna och Feministiskt initiativ sände ut onsdag eftermiddag, sedan det stått klart att Vänsterpartiet hade för avsikt att lägga ett eget förslag till korrigeringar i den budget som kommunfullmäktige beslutat om i juni. Texten i pressmeddelandet återfinns i sin helhet nedan.

Till informationen i pressmeddelandet kan fogas att det skiljer summa 36 miljoner mellan S+MP-förslaget (Fi har inte förslags- och yrkanderätt i kommunstyrelsen) och V:s förslag. Kommunens totala driftbudget är drygt 5 700 miljoner kronor. Annorlunda uttryckt utgör differensen mellan de två förslagen ca 0,6 procent av kommunens budget. S+MP förslaget segrade i kommunstyrelsen, beroende på att SD la ner sin röst i den avgörande voteringen mellan de borgerligas förslag och S+MP-yrkandet. I slutvoteringen röstade V för det sistnämnda

yrkandet. För en kommentar till de borgerligas tilläggsbudget – se annan plats i detta nummer av VB.

Pressmeddelande

I samband med definitivt fastställandet av budget och verksamhetsplan för 2016 har Vänsterpartiet valt att lämna det formaliserade samarbete som sedan valet funnits mellan Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Vänsterpartiet och Feministiskt initiativ.

Vänsterpartiet har vid kommunstyrelsens sammanträde den 4 november valt att lägga ett eget budgetförslag och därmed valt att lämna den styrande koalitionen. Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Feministiskt initiativ kommer med denna förändring tillsammans fortsatt ta ansvar som styrande koalition.

Det svåra parlamentariska läge som kommunen befinner sig i gör att alla partier måste vara beredda att kompromissa politiskt och söka breda, blocköverskridande lösningar. De borgerliga partierna har hittills visat sig ovilliga att kompromissa kring det uppenbara behovet av en mindre skattehöjning i kommunen för att säkerställa kvalitet i verksamheterna och klara de stora ekonomiska utmaningar som vi står inför.

Samtliga partier som ingått i Lunds styrande rödgrönrosa koalition har betydligt större ambitioner än vad som är möjligt att få stöd för med nuvarande politiska förutsättningar. Det är viktigt att i den situationen kunna föra en ansvarsfull politik utan att göra avkall på sina politiska principer. Förändringarna i koalitionen kommer att få effekter på den politiska representationen.

Hittat på Twitter

Antingen borde
Gud omedelbart
lämna Mellanöstern
eller så borde han
omedelbart ge sig dit.
Jag vet inte längre vilket.
Göran Greider

Järn-vägen vid bron är borta av Gunnar Stensson

Stålplåtarna försvann lika snabbt som de lades ut. Två pyloner som bar upp den nedlagda kraftledningen är nedmonterade och bortförslade. Den lilla biotopen under järnvägsbron är ödelagd. Runt det krossade äppleträdet ligger tillplattade äpplen i leran. En förman sa spontant: ”Jag tror vi får gräva ner järnvägen genom Lund. Hur ska det gå?”

Klar rondvinst till sverigedemokraterna; åtminstone på Klostergården av Göran Persson

Idag hamnade nedanstående flygblad i min brevlåda på Klostergården i Lund. Jag har markerat de två första meningarna. Skälet till detta är att jag läste dessa meningar samtidigt som jag hörde Sveriges immigrationsminister Morgan Johansson säga samma sak i radion. Vad är skillnaden mellan Sverige och Tyskland där Merkels budskap är oförändrat: "Vi klarar det."

Som det kan bli! Att ha en hög svansföring mot sd är självklart bra men om man tvingas ändra sig och leverera samma budskap så blir det lätt som att bita sig själv i densamma.

Efter att ha hämtat mig någorlunda från denna början så läste jag resten av bladet och fann att huvudbudskapet är kravet på en folkomröstning om invandringen. Det gick inte att låta bli att tänka på kärnkraftsomröstningen, kan det bli likadant fast tvärt om? V och c säger ja, sd och kd säger nej. S och fp bildar såklart en linje två som säger ja fast med omöjliga reservationer.

Kvar att fundera på är m, var står man mellan att "öppna sitt hjärta" och "medicinska åldersbestämningar"? Där har jag personligen en gissning men vad det gäller mp kan jag inte ens gissa. Hur kampen mellan partisjälen och regeringslusten faller ut undrar jag om ens mp:s medlemmar vågar gissa. Man sitter trots allt i samma regering som den ovan nämnde ministern.

Upprop
för
folkomröstning
om invandringen och Sveriges framtid

Det räcker nu! Sverige klarar inte mer. De invandringsvolymer vi nu ser komma till Sverige, som en direkt följd av EU:s gränskollaps, har blivit en ödesfråga för hela landet. Med över 500 000 människor om året (med dagens inflöde), utan vare sig bostäder, arbeten eller fungerande skola åt ens en bråkdel av dessa, har regeringen Löfven försatt Sverige i ett katastroftillstånd. Den fullskaliga systemkollapsen närmar sig – om inget snart görs. Detta får inte fortsätta. Det är dags för en folkomröstning om invandringen och vårt lands framtid.

Gör din röst hörd. Skriv en insändare. Kontakta ansvariga politiker. Prata med dina grannar. Ge oss ett ekonomiskt bidrag. Bli medlem i Sverigedemokraterna.

Tillsammans kan vi göra skillnad – På riktigt!

Sverigedemokraterna
Trygghet & Tradition

Vänd blad och gör skillnad →

Lund den 3 november 2015: En ny docka och en tavla med en blomma av Gunnar Stensson



Bild från Sydsvenskans film från avhysningen.

Reklamen om ett äkta trägolv från Tarkett, som man får på köpet antingen man vill eller ej, är nästan för håfull för att vara sann.

Utanför den lilla parkeringsplatsen vid Åkerlunds och Rausings väg stod en rad bilar i torsdagens duggregn, bland dem en polisbuss. Boendet var i stort sett utrymt. Kvar fanns ett två bilar och en stor bärgningsbil som skulle forsla bort dem.

Ett högljutt meningsutbyte pågick mellan en polis och ett medelålders par som var ägare till den ena bilen. Det var framför allt kvinnan som hördes. Hon var insvept i koftor och jackor för att hålla kylan borta. Till slut resignerade hon.

Paret började tömma bilen. De la sina tillhörigheter på asfalten, bland annat några lakan och klädesplagg, som verkade nytvättade. Somligt var inpackat i kassar. Högen blev ganska stor. En tavla som föreställde blommor stod lutad mot en kasse. Överst låg en nyköpt docka.

Deras bil lastades på bärgningsbilen som körde bort. Kvar på parkeringsplatsen stod paret vid sina ägodelar, tre-fyra journalister, fem-sex poliser och några åskådare, bland dem en pensionerad flöjtlärare från Heleneholmskolan.

En polis närmade sig från polisgruppen. Han visade sig vara en av mina elever från 1997. Trevlig. Han hade deltagit i aktionen mot migranterna framför kommunhuset i Malmö kvällen innan och tidigare på morgonen här på parkeringen. Han var ganska trött. Vi pratade om gamla tider och kamraterna i klassen. Jag skrattade åt något minne. ”Vi får inte skratta”, sa han. ”Nån kan fotografera oss och utnyttja bilden.”

Det medelålders paret stod vid sina ägodelar. Tavlan var lutad mot högen. Överst låg dockan.

Inför romernas avhysning av Gunnar Stensson

Jag satt omgiven av novembermorgonens mörker (lampan gjorde det svartare utanför fönstret) och läste Naomi Kleins *Det här förändrar allt*.

Plötsligt stötte jag på ett uttalande av Martin Luther King från 1967, året innan han mördades:

”När maskiner och datorer, vinstmotiv och egendomsrättigheter anses vara viktigare än människor kan den stora tripletten av rasism, extrem materialism och militarism inte övervinnas.” (s 543)

Strax därefter dunsade Sydsvenskan ner genom brevspringan. Huvudledarens rubrik löd: **”Lagen ska gälla, lika för alla. Även tiggare.”**

Texten förtydligade: ”Skydd av den privata äganderätten är nödvändig för ett rättssamhälle. Att ockupera en fastighet, oavsett om den är privatägd eller ägs av stat och kommun, är olagligt.” SDS ledare 2/11.

Sydsvenskan hade gjort sitt val. Egendoms-rättigheter var viktigare än människor.

Men tidningen är kluven. I onsdags protesterade Malin Krutmeijer i artikeln ”Minnet är kort”. På torsdagen skriver kulturredaktionens chef Rakel Chukri mer försiktigt: ”Även den som är för äganderätten kan ha invändningar mot hur evakueringen sköts.”

Ledarredaktionen står på sig. Heidi Avellan: ”Romernas rättigheter är inte automatiskt samhällets skyldigheter.” Mantrat lyder: ”Lagen gäller lika för fattiga och rika.”

En av miljardärerna!

Det finns 147 miljardärer i Sverige. Dubbelt så många som för tio år sedan. Tillsammans äger de 1 120 miljarder kronor, enligt Veckans Affärer. Då är ändå inte deras dolda tillgångar i skatteparadis medräknade.

En av dem är Per Arwidsson, som äger tomten där det utrymda Sorgenfri-lägret låg. Nu vill han slippa betala kostnaden för insatsen.

2007 avskaffades förmögenhetsskatten. Den privata äganderätten skulle skyddas. Och miljardärerna. Lagen skyddar de rika mot de fattiga.

Malmö den 3 november 2015 av Göran Persson



*Bekämpa fattigdom
inte de fattiga*

I hörnet av Nobelvägen och Industrigatan vid niotiden tränger några tankar sig fram i ett sorgset huvud. Varför sorgset? Bilden ovan ger svaret, detta är vad jag trott på länge. Är det även vad arbetarrörelsen tror på idag? Denna dag tvivlar jag inte på det, jag svarar nej!



Tanke 1

En massiv polisinsats klockan fyra på natten har återställt den heliga äganderätten. Varför är äganderätten så helig att den motiverar en så kraftig polisinsats. Huvudförklaringen tror jag är en känslomässigt betingad missuppfattning. Varje människa kan känna oron för att få sitt ägande ifrågasatt. Hur skulle det kännas om någon olovligen flyttade in i min trädgård eller mitt sommarhus. Missuppfattningen består i att man överför denna berättigade oro för egen del på ett kapitalistiskt fastighetsbolag. Detta bolag använder inte tomten till något utan väntar bara på värdestegringen som nu som alltid infinner sig för all mark centralt i städerna.

Det var inte så lätt att lära sig skilja på pengar och kapital, det är minst lika svårt att lära sig skilja på eget boende och mark som används i spekulationssyfte av ett fastighetsbolag.



Tanke 2

Hur står man ut med att vara polis? Svaret är säkert det samma som på alla liknande frågor, man måste kunna skratta åt eländet.

Visst, varför klaga på polisen, det var ju kommunen som begärde handräckningshjälp. Sant, men beslutet att komma klockan fyra på natten? Mig får det att tänka på obehagliga händelser som hänger ihop med namn som Gestapo och Stasi.



Tanke 3

På andra sidan Nobelvägen är det gamla EON-huset numera hemvisst för Jobb Malmö. Tjänstemännen bakom alla dessa fönster hade utsikt över kåkstaden på andra sidan vägen.

En mycket bred gata som tydligen aldrig korsades. Vad jag förstår var invånarna i kåkstaden hänvisade till att tigga för sitt uppehälle.



Tanke 4

En FN-flagga inlåst bakom galler, symbolik eller slump? Vad säger alla konventioner? Finns det ingen som förbjuder oss att låta människor bo såhär? Var utförs den omtalade fattigdomsbekämpningen?

Finns det ingen konvention som säger att det är fel att avhysa fattiga människor till förmån för att marken skall vara helt oanvänd?



Tanke 5

Hur kunde det bli såhär i Sverige? Människorna i kåkstaden drevs bort av en Socialdemokratiskt ledd kommunledning i ett Sverige som har en Socialdemokratiskt ledd regering.

Tanken som tränger sig på förstärks av att jag håller på att läsa Den röda grevinnan av Yvonne Hirdman. Just denna dag håller jag på med avsnittet om när de tyska socialdemokraternas svek ledde till både Tysklands medverka i första världskriget och sedan till mordet på Rosa Luxemburg och Karl Liebknecht.

Är vänstern hoppet? Affischen ovan har v klistrat upp på ett elskåp utanför lägret. Orsakerna till flykt kan vara många, krig, förföljelser, fattigdom, svält och många fler. V stödjer den kommunledning och den regering som såg åtgärden att tömma lägret som rätt och riktig. Hoppet grumlas.

Fler tankar

Hur länge sen var det nu som man rev Lugnet, drev bort invånarna till förstäderna och stoppade in mer välbärgade i de nya husen. Var det samma med kvarteret Korpen, minns inte. För bara lite drygt hundra år sen drevs 25% eller en miljon av Sveriges befolkning bort från landet av fattigdom. För inte så länge sedan ...

Sluttänkt

Jag orkar inte tänka mer utan flyr själv bort från denna trista plats mot ett café. Cortado och en croissant får bli trösten, man är väl internationalist!

Udda nyheter i Lund av Lucifer

Nej, det saknas inte händelser värda att kommentera. Här är några:

De borgerliga i Lunds kommunfullmäktige. I torsdags för en vecka sedan ägnades två och en halv timme åt kritik av de försök de rödgrönrosa gjort att hantera tiggarnas boende. Av och till passade man på att även kommentera flyktingsituationen. De borgerliga ville väl markera distans till Sverigedemokraterna, men effekten blev den motsatta – SD:s agenda stod i centrum. De borgerliga har under sin tid vid makten i Lund inte lyft ett finger för att hantera problemet med tiggarnas bosättningar. När vänsterkoalitionen tar fram förslag öser borgarna på om hur felaktigt det är att socialnämnd m.fl. diskuterar och tar ställning och inte fullmäktige. Underförstått är att tiggarna är vänsterns problem. Vill de att vi ska sitta här och invänta att EU gör något? Vi kan förvisso inte lösa problemet, men vi kan visa elementär medmänsklighet. Är det bara vänstern som tänker så? Efter en sådan här kväll med sin underliggande ton av främlingsfientlighet, finns det ingen i Lunds borgerlighet som har skamkänslor?



Den antiborgerliga budgetkoalitionen spricker. Ja, då var gränsen nådd för vad V kunde stå ut med. Efter åtta år av borgerliga nerskärningar och ett år av folkpartibudget kunde man tänka sig att man försökte något annat. T.ex. vad gäller kvinnolönerna. För åtta år sen var det dåvarande vänsterstyret på god väg att göra något åt den systematiska lönediskrimineringen. Under det borgerliga styret har kvinnolönerna (läs undersköterskor, vårdbiträden) ytterligare halkat efter. V ville avsätta 10 miljoner i den nya budgeten till det, men det sa S nej till.

”Jag tror att det här är ett positivt besked för Lund. Det ökar också möjligheten för fler

blocköverskridande uppgörelser.” Ja, så menar kommunalrådet Philip Sandberg (Fp). Äntligen släpper S banden till de farliga vänsterextremisterna i V. Anne Landin (FNL) hoppas att V nu kan tänka friare. Vacker tanke, men felriktad, det är inte V som är besatt av spårvägar. Hanna Gunnarsson (V) är i stället mild som en västanfläkt: ”... vi känner att vi vill gå fram med lite större satsningar i budgeten än vad de har valt att göra”. Jaså, var det allt?

Nej, det var det nog inte. Man kan helt enkelt säga att V+Mp tidigt tog kommando och inte sällan behandlade V som skit inom koalitionen. Kommunalrådet Almgren (S) är inte förhandlingsbordets finlirare, eller nyansernas älskare – det ska bli som han vill. Det har V stått ut med även om det har mumlats bland medlemmarna. Men att år efter år sitta och administrera borgerliga budgetar (och för den delen då göra hedervärda jobb i t.ex. Vård- och omsorgsnämnden och Socialnämnden), kan det vara rimligt för ett Vänsterparti? Och det är nog det som vägt tyngst när V säger: hit men inte längre. Om vi vill kunna möta väljarna med rak rygg måste vi visa vad vi tycker. Det görs nu.

Per T Ohlsson rides again. Jo, visst, man har börjat bli orolig. Per T har inte farit ut mot Vänsterpartiet på länge: har han tappat geisten, har den hårda arbetsmiljön knäckt honom, har han inte fått nog uppskattning för sina osjälviska insatser för att rädda landet eller åtminstone Malmö med omnejd från kryptobolsjevismen?

Vi kan vara lugna – förra söndagen var han tillbaka. Hans krönika har rubriken ”Vikten av att hålla rent.” Vad menas med rent? Jo, motsatsen till smutsigt. Och smuts ska man väl helt enkelt göra sig av med. Det ska inte finnas i det svenska samhället. Smutsmetaforen är Per T:s bidrag till den politiska kulturen. Jag har nog inte sett ”smuts” användas i det politiska språket sedan texterna på 1930-talet då judarna ansågs vara smutsiga. Var finns då smutsen i dag? Jo, på två håll: hos Vänsterpartiet och Sverigedemokraterna: ”Under konfrontationernas kokande gryta finns det gott om beröringspunkter mellan SD och V.” Allvarligast är att de båda kritiserar Sveriges anslutning till EU dit makt har flyttats från våra parlamentariska institutioner till tjänstemän i EU-institutioner som saknar legitimitet och demokratisk insyn. Så är det och så vitt jag vet är det ett allvarligt problem som man inte behöver vara V- eller SD-sympatisör för att bekymra sig över. Men här är alltså två partier som båda har uppmärksammat EU:s bristande parlamentariska förankring och då har de båda ”en förvriden uppfattning om folkstyre.” Och förresten ”sitter de båda fast i en oreflekterad antiamerikanism, de ifrågasätter närmandet till Nato och förhåller sig följaktligen undfallande mot Vladimir Putins revanschistiska Ryssland.” Ja, här känner man igen Per T, här är han på sin mammas gata. Jag antar att han var ute vid Ravlunda i somras och hälsade de landstigande amerikanska marinkårssoldaterna med blommor. Det är i alla fall klara besked: gillar man inte kampanjen för Natoanslutning är man undfallande mot Putin – allt eller inget som Per T själv säger.

Det är inte klart med nytt kulturhus i Lund. I måndags kunde Sydsvenskan meddela i som huvudrubrik på förstasidan ”Klart med nytt kulturhus i Lund”. En enkel koll med ledamöter i Kulturnämnden visade att frågan inte alls hade behandlats i Kulturnämnden, långt mindre var klar. Lunds kulturchef, Chris Schenlaer, är idérisk och handlingskraftig men det här kan hon inte bestämma om. Jag vet inte vem som hittat på det här: Schenlaer eller Sydsvenskan, men det är helt enkelt inte sant. Det är kanske en jättebra idé/utredning eller vad det nu är, men man ska inte skriva att det är ”klart”. Jag har inte sett någon dementi heller. Är det så här det blir när vi har en monopoltidning från en annan stad som dominerande tidning i Lund?

20 år sedan Israels bosättare mördade freden av Gunnar Stensson

När jag skriver detta är det på dagen 20 år sedan Israels premiärminister Yitzhak Rabin mördades den 4 november 1995.

Varför? För att han ville fullfölja Oslo-avtalet om en tvåstatslösning. Det innebar att tiotusentals bosättare skulle evakueras från Västbanken före 1999.

Först följande morgon hörde jag om mordet i radion. Kvarter över sju tog jag 131:an till Malmö. Jag ägnade dagen åt att förklara händelsen för mina elever i Heleneholm.

Mördaren hette Yigal Amin. Han företrädde bosättarrörelsen och hyllas idag som en hjälte. Bosättarna är patriotiska föredömen för Netanyahus nationalister.

Men Yitzhak Rabin kände dem. Han kallade dem terrorister och en skam för varje vettig jude. Om de fick fortsätta skulle det leda till Israels undergång, sa han. De måste bort.

Idag bor det fler bosättare än palestinier på Västbanken. De terroriserar palestinerna. Under de aktuella oroligheterna i Jerusalem hetsar de israelerna att be på Tempelberget.

I helgen talade USA:s tidigare president Bill Clinton vid en minnesceremoni inför 20-årsdagen av mordet. Rabin gav sitt liv för att ni skulle få leva i fred, sa han.

En tvåstatslösning är enda vägen till fred, sa Obama.

Men det skiter Netanyahu i.

Vi hamnade på . . . av Lars och Marianne

Moderna museet i Malmö och såg ”Världen i väven”. En utställning av Hannah Ryggens fantastiska bildvävar. Hannah föddes 1894 som Hannah Jönsson i Malmö men flyttade till Norge och blev småbrukarhustru när hon gifte sig med sin Hans. Hon var i princip självlärd som vävare. Hennes vävar är ofta tydligt politiska i sitt avståndstagande från våld och nazism. Hannes vävar är stora och kraftfulla och en av de större hänger i vankliga fall i regeringsbyggnaden i Oslo, men just nu i Malmö.

Det var härligt att se en politisk utställning, en utställning av en konstnär med ett budskap.

Om ni går dit så missa inte att sitta ner och titta på Carl Derkert gamla film (andra våningen och till höger) om Hannah och lyssna på hennes blandning av fin malmöitiska och norska när hon beskriver sina vävar. En kvinna med båda fötterna på jorden och trygg i sina uppfattningar.

Bilden är Hannahs kommentar till Sveriges hållning till Norge under andra världskriget.

Vi urskiljer Gustav V, Sven Hedin (med en örn) och längst upp till höger Torgny Segerstedt. I mitten det svenska lejonet som spyr upp ”svenske-suppen” som man i Norge kallade det svenska matstödet (om vi fattade det rätt).

De svärdförsedda figurerna till höger skall vara Lundastudenter som försöker att välta Torgny Segerstedt.



Konsthallen igen av Bengt Hall

Svar till Lotte Möller

Efter mina rader om ointressant konst eller konst jag inte begriper på konsthallen kommer du med ett generöst erbjudande. Du vill gärna gå på utställningen och berätta för mig vad konstnären tänkt och velat uttrycka med sina installationer. Tack Lotte. Ring 0733-64 90 70 så bestämmer vi en tid.

Du menar att jag är ute och cyklar när jag uttrycker mig kritiskt om konsthallens innehåll. Om jag inte tycker som du är jag ute och cyklar. Problemet är nog då att vi är många som är ute och cyklar. Hittills har jag bara mött cyklisterna. Ett annat problem är att jag som vanligt är hänvisad till en tryckt bok/katalog för att förstå konstnärens ambitioner och tankar. Efter att ha läst boken i min kammare kände jag mig inte speciellt mycket klokare.

Så har det varit på många utställningar. Lätt obegripligt, enahanda, opedagogiskt, tomma ytor. Lunds konsthall är ett sorgebarn.

Detta hade jag missat: Sveriges statsminister besökte Raul Castro i New York av Bertil Egerö



Den 26 september kom Stefan Löfven på besök till Kubas FN-ambassad i New York för att träffa Kubas president Raul Castro. Vem hade väntat sig det? Vad ska svenska medier säga om att ett av deras långvariga hatobjekt på detta sätt hedras av ett svenskt statsministerbesök? Frågar sig mycket observanta Eva Björklund från Svensk-kubanska föreningen.

Sverige följer USA i hälarerna, brukar det sägas. Nu är det svårt för dem som valt ut Kuba bland alla diktaturer att tycka illa om. Kina, Vietnam, Saudiarabien – många stater anses tillräckligt rumsrena för att turismen, handeln, vapenexporten dit ska blomstra. Icke så Kuba. Förrän nu, när det inhemska trycket på Vita Huset att agera har lett till några handskakningar och vissa lättnader i kontakterna länder emellan.

Inte bara kosmetik utan lättnader med faktiska konsekvenser: mer USA-dollar till familjerna hemma till stöd för privat företagsamhet, växande turistströmmar med alla de negativa följder massturismen alltid ger. Utländska investeringar på mycket goda villkor. Alltmer internetkommunikation med möjlighet för USA att påverka de unga.

Men där är det stopp. Som Kubas utrikesminister nyligen sade i FNs generalförsamling: ”fakta visar, kristallklart, att den ekonomiska, kommersiella och finansiella blockaden mot Kuba är kvar i alla sina delar.” Trots att i år USAs nej till att avsluta sin illegala blockad stöttades av en enda stat, Israel.

UD har tagit ett litet steg mot bättre bilaterala relationer med Kuba. Näringslivet lyssnar på de

allt bättre relationerna mellan EU och Kuba, och vill delta. Våra borgerliga media har svårt att kliva ur de gamla skorna och börja granska det nya Kuba som växer fram, med ekonomiska reformer, en självklar position i Latinamerikas väg bort från USA-beroendet och – inte minst – ett allt mer målmedvetet sökande efter vägen till det icke-kapitalistiska samhälle där egna initiativ och egen kreativitet ger framgång.

Finns denna tulipanaros? Det återstår att se. Än så länge lever utopin kvar i den politiska ledningen. Bland alla de unga som nu vuxit upp under svårförklarligt ogynnsamma villkor är det säkert få som delar utopin. Den som klarar att hänga med i de kubanska rapparnas kommentarer till läget ska finna stark kritik mot byråkrati och politik. Vilka alternativ de ser framför sig har ingen utforskat.

Kuba lever i en spännande och dynamisk process fylld av motsättningar. Som alltid i en övergångstid där klassmotsättningarna ges nytt innehåll och utmaningarna saknar klara svar

De borgerligas tilläggsbudget: Miljö- och kulturfientligt! av Ulf N

De borgerligas (inklusive FNL:s) förslag till så kallad tilläggsbudget har presenterats i dagspressen. (Detsamma gäller för övrigt samtliga förslag från partier och konstellationer). Det finns ingen större anledning att upprepa innehållet här. Dock kan det finnas skäl att understryka att de borgerligas förslag har en tydlig inriktning på att rusta ned inom områdena miljö, folkhälsa och kulturpolitik.

Exempel på detta är att de borgerliga vill mer än halvera det s k miljöanslaget. Detta anslag har funnits under en lång rad år i kommunen och ska nyttjas för nyskapande projekt inom miljö- och klimatområdet. Folkhälsoarbetet önskar de borgerliga se minskat till hälften av nuvarande redan låga nivå.

De borgerliga vill också spara in på gatu- och parkskötseln, samt skära ner på planeringen för spårtrafik. Dessutom låtsas man tro att Konsthallen ska kunna leverera in 3 miljoner till kommunkassan, dvs det är i praktiken ett förslag om att ta inträde till Konsthallen.

För att få sitt förslag att gå ihop har de borgerliga lagt in 18 miljoner kronor i vad man kallar ”resultatförbättring”, utan att ange varifrån dessa slantar ska komma. Det handlar alltså om luftpengar.

Sannolikheten för att de borgerligas budget ska vinna majoritet i fullmäktige är stor, eftersom SD kan förväntas rösta på detta förslag i slutomgången. För att ytterligare locka SD till att göra detta har de fem borgerliga partierna lagt in ett förslag om uppdrag till kommunstyrelsen ”att utreda och redovisa kommunens totala kostnader för arbete med att hjälpa EU-migranter.” En kan förmoda att de borgerliga egentligen menar de utsatta och tiggande EU-medborgarna i kommunen, men beslutar fullmäktige så måste det givetvis tolkas bokstavligt och gälla kostnader för alla EU-medborgares rörelser över kommun-gränserna. Hur nu detta ska gå till ...

Israels ambassadör anklagar svenska judar för antisemitism av Gunnar Stensson

Israels ambassadör Baruch Goldman är hysteriskt aktiv. För ett par veckor sedan (21/10) anklagade han i en stort uppslagen artikel i Sydsvenskan en solidaritetsdemonstration för Palestina i Malmö för antisemitism. Vi skrev om det i VB 29.

Nu protesterar han mot att filmen *Även de döda har namn* ska visas som skolfilm i Hagabiografen i Göteborg den 5 november.

Filmen handlar om barnläkaren Henry Ascher, en judisk aktivist som debatterat Palestinafrågan och rest med Ship to Gaza. Henry Aschers föräldrar mördades i Förintelsen. Detta är grunden för hans engagemang för mänskliga rättigheter

I filmen kritiseras Israel. För ambassadör Baruch Goldman (och alla hans svenska ekon) är kritik mot Israel lika med antisemitism.



Israels ambassadör anklagar alltså den svenske juden Henry Ascher för antisemitism.

Sådana anklagelser har blivit en tradition bland Israels ambassadörer. För något decennium gick en annan ambassadör bärsärkagång mot ett judiskt konstverk i Stockholm.

En av Henning Mankells sista handlingar i livet var att i en artikel i Göteborgsposten protestera mot ambassadörens tilltag att försöka förmå politikerna i Göteborg att stoppa filmvisningen.

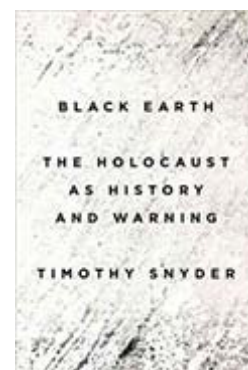
För oss är det viktigt att stödja judar som representerar judisk humanism och kultur och försvara dem såväl mot antisemiter som mot israeliska nationalisterna, vilkas utspel ofta gränsar till antisemitism. Till att börja med uppmanar vi Kino att åter visa den svensk-judiska filmen *Även de döda har namn*.

PS. Då sökte sionisterna samarbete med Nazityskland. Oktobernumret av *New York Review of Books* innehåller en artikel av Christoffer R. Browning under rubriken [A New Vision of the Holocaust](#). I artikeln diskuteras historikern Timothy Snyders analys av Förintelsen i den hyllade boken *Black Earth: The Holocaust as History and Warning*.

Där finns intressanta uppgifter om sionistisk politik vid tiden för andra världskrigets utbrott, då staten Israel var aktuell både som nationalistisk vision och som en möjlig tillflykt för judarna.

Boken dokumenterar hur Lehi, den sionistiska gruppen som leddes av Avraham Stern och Yitzak Shamir, senare ledare för Likud-partiet och israelisk premiärminister, föll för frestelsen att sända en förfrågan till Nazityskland rörande möjligheten till ett samarbete grundat på deras gemensamma mål att få ut judarna ur Europa och deras gemensamma "totalitarian" världsbild.

De föreslog en samordning mellan den sionistiska kampen för en israelisk



stat mot Storbritanniens mandat i Palestina och Nazitysklands krig mot Storbritannien.

Förfrågan gjordes i den situation som rådde efter Kristallnatten och Polens delning som ledde till pogromer och omfattande antisemitism i Polen. Hitler svarade aldrig, såvitt man vet. (New York Review of Books, October 2015, s. 41-43.)

En intervju med författaren Timothy Snyder finns i det aktuella numret av Haaretz.

PS från red

Ikväll på SVT debatt kommer jag att debattera mot de som försöker stoppa en film om barnläkaren Henry Ascher, med hjälp av falska och påhittade anklagelser om antisemitism, med hot, lögn och personförföljelser, ja med alla till buds stående medel försöker man strypa det offentliga samtalet. För att ett porträtt av en judisk barnläkare med ett stort hjärta och engagemang för världens mest utsatta, flyktingbarn, krigsskadade barn i Vietnam, OCH i Palestina/Gaza blir en omöjlig konsekvens för de de som i vått och torrt försvarar Israels folkrättsvidriga politik.

Dror Feiler

Popular Palestinian resistance against Israeli oppression enters its second mont

Since the start of October, Palestinians have been taking part in mass popular resistance against Israeli settler colonialism and apartheid.

On Saturday, tens of thousands of people joined a huge demonstration in al-Khalil (Hebron) and similarly large demonstrations took place in Jerusalem, Ramallah, Bethlehem and across Palestine. Palestinians continue to take mass action on an almost daily basis in cities, towns and villages throughout historic Palestine.

This uprising is led by a generation of fearless young Palestinian Davids who are no longer intimidated by the brutality of the Israeli Goliath and who are asserting their right to self-determination and freedom. It comes as a response to the escalation of Israel's criminal attacks on and ethnic cleansing of Palestinians.

Israel's repression of this ongoing uprising has been brutal. Israel has killed 74 Palestinians, mostly unarmed protesters and bystanders, including 15 children and a pregnant woman. More than 2,000 civilians have been shot with live and rubber coated bullets. More than 1,350 Palestinians have been arrested.